

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Saz/7/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7020200511
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Kotora
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:7020200511.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach, sudcom JUDr. Marekom Kotorom, v právnej veci žalobcu: Q. Z. W., nar. XX.XX.XXXX, štátna príslušnosť H. H. Y., V. Č.. G., trvale bytom mesto A., ulica W.U.Y., č. domu XX, provincia A., H., toho času umiestnený v Ú. V.Z. G. V. D. W., O. XX, W., zastúpený: Centrum právnej pomoci, Kancelária Košice, Murgašova 3, Košice, proti žalovanému: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Migračný úrad, Pivonková ul. č. 6, 812 72 Bratislava, o správnej žalobe vo veci azylu zo dňa 14.07.2020 o preskúmanie rozhodnutia žalovaného ČAS: MU-PO-83-25/2020-Ž zo dňa 18.06.2020, takto

rozhodol:

I./ Správnu žalobu **z a m i e t a**.

II./ Účastníkom konania nárok na náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa správnu žalobou zo dňa 14.07.2020 domáhal zrušenia rozhodnutia žalovaného ČAS: MU-PO-83-25/2020-Ž zo dňa 18.06.2020. Uviedol, že preskúmaným rozhodnutím žalovaný v zmysle § 11 ods. 1 písm. f) zákona č. 480/2002 Z. z. o azyle a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej „zákon o azyle“ resp. „ZoA“) zamietol žiadosť žalobcu o udelenie azylu na území Slovenskej republiky (ďalej „SR“) ako neprípustnú, pričom bola podaná výlučne s cieľom odvrátiť bezprostredne hroziaci výkon vyhostenia z územia SR. S rozhodnutím žalovaného v celom rozsahu nesúhlasil a mal za to, že žalovaný vec nesprávne právne posúdil. Dodal, že žalovaný po vyhodnotení výpovede žalobcu v napadnutom rozhodnutí prijal záver, že skutočnosti, ktoré žalobca uviedol v predmetom konaní o azyle, sú totožné s tými, o ktorých už bolo rozhodnuté v konaní vedenom pred Migračným úradom sp. zn. ČAS: MU-PO-101-49/2018-Ž zo dňa 25.01.2019 a ktoré boli predmetom aj súdneho prieskumu. Podľa žalovaného žiadal žalobca dňa 20.04.2020 opakovane o azyl účelovo, s cieľom odvrátiť výkon rozhodnutia o jeho vyhostení z územia SR. Rovnako mal žalovaný za to, že ani situácia v krajine pôvodu žalobcu, v H., sa nezmenila oproti času, kedy bolo v predošlom azylovom konaní žalobcu už raz rozhodnuté. Z týchto dôvodov zamietol jeho žiadosť ako neprípustnú.

2. S danými závermi žalobca nesúhlasil, pričom nespochybňoval fakt, že mu bolo vydané rozhodnutie o jeho administratívnom vyhostení, avšak žalobca krajinu pôvodu opustil z dôvodu obáv o svoj život, pretože v krajine pôvodu konvertoval na S., pričom o opakovanú žiadosť o azyl sa rozhodol po tom, čo mu jeho známy doručil predvolanie na výsluch v krajine pôvodu. Jeho obavy pred prenasledovaním sú opodstatnené. Mal za to, že žalovaný sa mal v konaní vysporiadať s týmto dôkazom a následne o veci rozhodnúť riadnym meritórnym rozhodnutím. V prípade návratu do krajiny pôvodu mu nehrozí len prenasledovanie, ale aj vážne bezprávie v zmysle zákona o azyle, čo v jeho veci odôvodňuje minimálne poskytnutie doplnkovej ochrany.

3. Žalovaný rozhodnutím ČAS: MU-PO-83-25/2020-Ž zo dňa 18.06.2020 podľa § 11 ods. 1 písm. f) zákona o azyle zamietol žiadosť o udelenie azylu ako neprípustnú, pričom žiadosť bola podaná výlučne s cieľom odvrátiť bezprostredne hroziaci výkon vyhostenia zo Slovenskej republiky, pričom táto žiadosť bola zamietnutá žiadateľovi Q. Z. W., narodený XX.XX.XXXX v A., H., H. Š. V., V. K., W., Č.. H. D. V. G.7 s dobou platnosti do XX.XX.XXXX, posledný trvalý pobyt v krajine pôvodu Q. A., T. W., Č.. P. XX, V. A., H., I. Č. Ú. V. G. V. D. W., W. Y.. V odôvodnení svojej žiadosti uviedol, že cudzinec opakovane požiadal pred pracovníkmi Ú. W. dňa 20.04.2020 o udelenie azylu alebo o poskytnutie doplnkovej ochrany na území SR z dôvodu obavy o svoj život v domovskej krajine. Prvýkrát požiadal o medzinárodnú ochranu na území SR dňa 21.04.2018 pred pracovníkmi R. U. V. Z. z dôvodu obavy o svoj život v krajine pôvodu, ktorú zdôvodnil: „O udelenie azylu na území Slovenskej republiky žiadam z dôvodu obavy o svoj život, nemôžem sa vrátiť do H., nakoľko som zmenil náboženstvo z Q. na S..“ Táto jeho žiadosť bola komplexne posúdená a vydaním rozhodnutia Migračného úradu č. p.: MU-PO-101-49/2018-Ž z 25.01.2018, ktorou mu nebol udelený azyl a nebola mu ani poskytnutá doplnková ochrana. Dôvodom bolo, že Migračný úrad vyhodnotil jeho zmenu vierovyznania ako nedôveryhodnú. Zároveň bolo konštatované, že v prípade návratu do krajiny by nevzbudil pozornosť H.Á. štátnych orgánov, lebo aj pred odchodom z H., asi dva roky po svojej vnútornej konverzii nemal v H. žiadne problémy. Predmetné rozhodnutie bolo potvrdené rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 4SaZ/4/2019-41, ktorý správnu žalobu zamietol dňa 29.05.2019. Voči danému rozhodnutiu podal kasačnú sťažnosť, ktorá bola dňa 13.09.2000 zamietnutá Najvyšším súdom Slovenskej republiky rozsudkom sp. zn. 1Sžak/10/2019, ktorý sa stal právoplatný dňom 15.10.2019. O nadobudnutí právoplatnosti sa dozvedel žalobca v polovici októbra XXXX a odišiel do K., kde chcel požiadať o azyl. Dňa 22.10.2019 bola dublinským strediskom Migračného úradu prijatá žiadosť K. W. Y. o jeho prevzatia podľa Nariadenia č. 604/2013 z 26.06.2013. Dňa 04.11.2019 dublinské stredisko akceptovalo uvedenú žiadosť a dňa 20.02.2020 bol cudzinec letecky transferovaný na Slovensko. Rozhodnutím Oddelenia hraničnej kontroly PZ Košice - letisko pod č. PPZ-HCP-PO9-3-021/2020-AV z 20.02.2020 bolo rozhodnuté o jeho zaistení a umiestnení v Ú. W.. Rozhodnutím OHK PZ Košice - letisko z 20.02.2020 pod č. PPZ-HCP-PO9-3-015/2020-AV bolo rozhodnuté o jeho administratívnom vyhostení z územia SR na územie H.. V rámci aktuálneho konania bol dňa 11.06.2020 vykonaný s cudzincom pohovor, počas ktorého uviedol, že v októbri XXXX mu právna zástupkyňa oznámila, že dostal negatívne rozhodnutie zo súdu a navrhla mu, aby sa za pomoci medzinárodnej organizácie vrátil do H., v opačnom prípade ho polícia zadrží a eskortuje. Pretože sa chcel tomu vyhnúť, odišiel do K., odkiaľ bol späť vrátený. Pri pohovore uviedol, že jediným dôvodom jeho aktuálnej žiadosti je to, že vnútorne konvertoval z Q. K. S.. Predložil potvrdenie od D. O. B. O. a Y.-S. D. G. E. R. O. o tom, že tam navštevoval bohoslužby. Tieto doklady sú už spomínané v rozsudku NS SR, ktorým bola zamietnutá jeho kasačná sťažnosť. Potvrdenia mu iniciatívne zabezpečila Liga za ľudské práva, ktorej boli adresované. Ďalej predložil dve kópie predvolania obvineného z apríla 2018, ktoré mu mal doniesť jeho známy z K., ktorý pricestoval z H. a odovzdal mu ich v dobe, keď bol v K.. Opakovane ale pri pohovore uviedol, že do svojho odchodu z H. (13.02.2018) nemal problémy s políciou, ani inými štátnymi orgánmi. Počas zaistenia 25.03.2020 požiadal o nahradenie zaistenia, pričom uviedol, že sa chce dobrovoľne vrátiť domov, čo svedčí o tom, že jeho obavy z návratu nie sú odôvodnené. Neskôr si to rozmyslel a o asistovaný návrat už nepožiadaval. Žalovaný uviedol, že pri posudzovaní opakovanej žiadosti posudzoval aj situáciu v krajine pôvodu žiadateľa, pričom nebolo zistené, že by sa situácia v H. za ostatné dva roky zásadne zmenila. V krajine neprebíhal, ani neprebíha žiaden vnútroštátny medzinárodný ozbrojený konflikt. Sporadicky sa vyskytujú štrajky za vyššie mzdy, protesty proti zvyšovaniu cien benzínu, protesty žien proti prísnyh pravidlám obliekania a všetky tieto protesty majú len lokálny a časovo obmedzený rozsah. Nemožno teda konštatovať, že by došlo v domovskej krajine žiadateľa k závažnej zmene pomerov.

4. Doplnil, že pri rozhodovaní o zamietnutí žiadosti ako neprípustnej ide o rozhodovanie, ktorým sa neposudzuje žiadosť o azyl v jej merite, teda sa ani neskúma, či sú splnené predpoklady na udelenie azylu, respektíve poskytnutie doplnkovej ochrany a konštatuje sa iba splnenie predpokladov v § 11 ods. 1 písm. f) zákona o azyle (bod 38 rozsudku NS SR 1Sžak/7/2019 z 30.0.2019).

5. V novom konaní o opakovanej žiadosti o azyl je teda podstatná len tá skutočnosť, či sa už v minulosti právoplatne rozhodlo a či od tohto právoplatného rozhodnutia došlo k podstatnej zmene pomerov, ktorá môže byť v uvádzaných dôvodoch, respektíve môže sa jednať o závažnú zmenu pomerov v krajine pôvodu žiadateľa. Keďže v minulosti už bolo v prípade menovaného právoplatne rozhodnuté o neudelení azylu a neposkytnutí doplnkovej ochrany a menovaný po podaní opakovanej žiadosti neuviedol žiadne také nové skutočnosti, ktoré by poukazovali na podstatnú zmenu skutkového stavu a ani nedošlo k

závažnej zmene pomerov v krajine jeho pôvodu, ministerstvo zamietlo jeho žiadosť o udelenie azylu na území SR ako neprípustnú v zmysle § 11 ods. 1 písm. f) ZoA. Rovnako rozhodlo, že žiadosť o udelenie azylu bola podaná výlučne s cieľom odvrátiť bezprostredne hroziaci výkon vyhostenia zo SR. K tomu záveru dospel Migračný úrad po tom, ako komplexne posúdil jeho opakovanú žiadosť, ako aj situáciu v krajine pôvodu, pričom nezistil žiadnu takú podstatnú zmenu v dôvodoch, ako aj v pomeroch v krajine pôvodu žiadateľa, ktorá by v konkrétnom vzťahu k nemu odôvodňovala iné rozhodnutie vo veci.

6. Žalovaný vo svojom vyjadrení k správnej žalobe zo dňa 04.08.2020 uviedol, že v žalobcovom prípade ide v poradí o jeho druhú žiadosť o udelenie azylu. Prvýkrát požiadal o udelenie azylu dňa 21.04.2018 po tom, čo mu skončila na území SR platnosť víz za účelom návštevy rodiny dňa 29.03.2018. Žiadosť odôvodnil tým, že konvertoval na S. a títo ľudia sú v H. perzekvovaní. Z azylového spisu bolo zrejmé, že o udelenie azylu nepožiadaval bezprostredne po príchode na územie SR, ako to predpokladá § 19 ods. 1 písm. d) ZoA. Dané ustanovenie vychádza z predpokladu, že žiadateľ po opustení krajiny vyvíjal činnosť, ktorej jediným alebo hlavným cieľom bolo vytvorenie nevyhnutných podmienok na požadovanie medzinárodnej ochrany. Po komplexnom a objektívnom vyhodnotení dôvodov žalobcovej žiadosti Migračný úrad rozhodnutím ČAS: MU-PO-101-49/2018-Ž neudelil azyl a neposkytol doplnkovú ochranu. Rozhodnutie bolo preskúmané Krajským súdom v Bratislave, ktorý správnu žalobu proti tomuto rozhodnutiu rozhodnutím sp. zn. 4SaZ/4/2019-41 zo dňa 29.05.2019 zamietol. Proti rozhodnutiu podal žalobca kasačnú sťažnosť na Najvyšší súd SR, ktorý rozsudkom 1Sžak/10/2019 zo dňa 13.09.2019 kasačnú sťažnosť zamietol, pričom rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 15.10.2019. Následne odišiel do W. Y. K., kde požiadal o udelenie azylu a v zmysle Nariadenia č. 604/2013 z 26.06.2013 bol dňa 20.02.2020 vrátený na územie SR. Rozhodnutím Oddelenia hraničnej kontroly PZ Košice - letisko č.p. PPZ-HCP-PO9-3-021/2020-AV zo dňa 20.02.2020 bol administratívne vyhostený z územia SR. Dňa 20.04.2020 opakovane požiadal o udelenie azylu alebo poskytnutie doplnkovej ochrany na území SR. Dňa 11.06.2020 bol vykonaný vstupný pohovor, počas ktorého neboli zistené žiadne nové skutočnosti ohľadne jeho opakovanej žiadosti o udelenie azylu. Počas pohovoru predložil dve kópie predvolania obvineného z apríla 2018, ktoré mu mal doviest' jeho známy z H. a dal mu ich počas jeho pobytu v K.. Skutočnosť, ako sa známy k týmto dokumentom dostal a prečo mu ich neposlal skôr prostredníctvom internetu, nekomentoval. Išlo o dokumentované datované ku dňu 17.04.2018. V dnešnej dobe počítačovej grafiky je veľmi jednoduché vyrábať rôzne druhy dokumentov. Ide o dokumenty, ktoré ho vyzývajú na dostavenie sa k súdu, dokonca jeho predvedenie ak neuposlúchne, pričom na jednom dokumente nie je uvedený ani dátum vydania. Opakovane ale pri pohovore uvádzal, že do svojho odchodu z krajiny pôvodu dňa 13.02.2018 nemal problémy s políciou, ani inými štátnymi orgánmi. Počas zaistenia v Ú. W. požiadal dňa 25.03.2020 o nahradenie zaistenia, pričom v žiadosti uviedol, že sa chce dobrovoľne vrátiť domov. Táto skutočnosť potvrdzuje, že jeho obavy z návratu do krajiny nie sú opodstatnené, aj keď si to neskôr rozmyslel a o asistovaný dobrovoľný návrat už nepožiadaval. Rovnako je neopodstatnené aj odôvodnenie správnej žaloby, v zmysle ktorej má žalobca za to, že správny orgán nesprávne právne vec posúdil. V zmysle judikatúry NS SR ide o situáciu, keď bol na správne zistenú skutkovú podstatu aplikovaný nesprávny predpis alebo bol aplikovaný správny predpis, ale bol zle vyložený. Dodal, že keďže v minulosti už bolo v prípade žalobcu právoplatne rozhodnuté o neudelení azylu a neposkytnutí doplnkovej ochrany a žalobca po podaní opakovanej žiadosti neuviedol žiadne také nové skutočnosti, ktoré by poukazovali na zmenu skutkového stavu a ani nedošlo k závažnej zmene pomerov v krajine pôvodu, navrhol, aby krajský súd správnu žalobu zamietol.

7. Podľa § 8 písm. a) zákona č. 480/2002 Z.z. o azyle a o z mene a doplnení niektorých zákonov (ďalej ako „zákon o azyle“), Ministerstvo udelí azyl, ak tento zákon neustanovuje inak, žiadateľovi, ktorý a) má v krajine pôvodu opodstatnené obavy z prenasledovania z rasových, národnostných alebo náboženských dôvodov, z dôvodov zastávania určitých politických názorov alebo príslušnosti k určitej sociálnej skupine a vzhľadom na tieto obavy sa nemôže alebo nechce vrátiť do tohto štátu.

8. Podľa § 11 ods. 1 písm. f) zákona o azyle, Ministerstvo zamietne žiadosť o udelenie azylu ako neprípustnú, ak ide o opakovanú žiadosť o udelenie azylu, v minulosti sa v konaní o azyle už právoplatne rozhodlo o tom, že sa žiadosť zamietá ako zjavne neopodstatnená, neudeluje sa azyl, odníma sa azyl, nepredlžuje sa doplnková ochrana alebo sa zrušuje doplnková ochrana a od právoplatnosti rozhodnutia nedošlo k podstatnej zmene skutkového stavu; ministerstvo môže rozhodnúť, či žiadosť o udelenie azylu bola podaná výlučne s cieľom odvrátiť bezprostredne hroziaci výkon vyhostenia zo Slovenskej republiky.

9. Pokiaľ sa týka žalobných námietok, správny súd právne uzatvára:

10. Žalobca prvýkrát požiadal o medzinárodnú ochranu na území SR 21.04.2018 z dôvodu obavy o svoj život v krajine pôvodu. Rozhodnutím Migračného úradu č. p. MU-PO-101-49/2018-Ž z 25.01.2018 mu nebol udelený azyl a nebola mu ani poskytnutá doplnková ochrana. Dôvodom bolo, že Migračný úrad vyhodnotil jeho zmenu vierovyznania ako nedôveryhodnú. Zároveň bolo konštatované, že v prípade návratu do krajiny by nevzbudil pozornosť H. štátnych orgánov, lebo aj pred odchodom z H., asi dva roky po svojej vnútornej konverzii, nemal v H. žiadne problémy. Proti tomuto rozhodnutiu podal žalobca správnu žalobcu, ktorá bola zamietnutá rozsudkom Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 4SaZ/4/2019-41z 29.05.2019. Voči danému rozhodnutiu podal kasačnú sťažnosť, ktorá bola zamietnutá Najvyšším súdom Slovenskej republiky rozsudkom sp. zn. 1Sžak/10/2019 zo dňa 13.09.2019, ktorý sa stal právoplatný dňom 15.10.2019.

11. Pre posúdenie žalobcovho prípadu na individuálnom princípe nie je bez významu aj tá skutočnosť, že po rozhodnutí kasačného súdu o jeho prvej žiadosti o azyl následne žalobca v polovici októbra 2019 odišiel do K.. Dňa 22.10.2019 bola dublinským strediskom Migračného úradu prijatá žiadosť K. W. Y. o jeho prevzatia podľa Nariadenia č. 604/2013 z 26.06.2013. Dňa 04.11.2019 dublinské stredisko akceptovalo uvedenú žiadosť a dňa 20.02.2020 bol cudzinec letecky transferovaný na Slovensko. Rozhodnutím OHK PZ Košice - letisko z 20.02.2020 pod č. PPZ-HCP-PO9-3-015/2020-AV bolo rozhodnuté o jeho administratívnom vyhostení z územia SR na územie H..

12. Dňa 20.04.2020 žalobca druhýkrát, t.j. opakovane, požiadal pred pracovníkmi Ú. W. o udelenie azylu alebo o poskytnutie doplnkovej ochrany na území SR z dôvodu obavy o svoj život v domovskej krajine. Dňa 11.06.2020 pri vykonanom pohovore uviedol, že jediným dôvodom jeho žiadosti je to, že vnútorne konvertoval z Q. K. S.. Predložil dve kópie predvolania obvineného z apríla 2018, ktoré mu mal doniesť jeho známy z K., ktorý pricestoval z H. a odovzdal mu ich v dobe, keď bol v K.. Teda svoju v poradí druhú žiadosť odôvodnil rovnakými dôvodmi ako predchádzajúcu žiadosť, pričom od vydania predchádzajúceho rozhodnutia správneho orgánu nedošlo k podstatnej zmene pomerov v krajine pôvodu žalobcu. Žalovaný preskúmaným rozhodnutím podľa § 11 ods. 1 písm. f) zákona o azyle zamietol jeho žiadosť ako neprípustnú s tým, že žiadosť bola podaná výlučne s cieľom odvrátiť bezprostredne hroziaci výkon vyhostenia zo Slovenskej republiky.

13. Správny súd dáva do pozornosti, že pri rozhodovaní o zamietnutí žiadosti o azyl ako neprípustnej sa jedná o rozhodovanie vo svojej podstate procesného charakteru a neposudzuje sa žiadosť o azyl v jeho merite, teda sa ani neskúma, či sú splnené predpoklady na udelenie azylu, resp. poskytnutia doplnkovej ochrany a konštatuje sa iba splnenie jedného z predpokladov v § 11 ods. 1 zákona o azyle. Z ustanovenia § 11 ods. 1 písm. f) zákona o azyle vyplýva, že žiadosť o udelenie azylu sa zamietne ako neprípustná v prípade, že sa jedná o opakovanú žiadosť o udelenie azylu, v minulosti sa v konaní o azyle už právoplatne rozhodlo o tom, že sa žiadosť zamietla ako zjavne neopodstatnená, neudeľuje sa azyl, odníma sa azyl, nepredlžuje sa doplnková ochrana alebo sa zrušuje doplnková ochrana a od právoplatnosti rozhodnutia nedošlo k podstatnej zmene skutkového stavu. V novom konaní o opakovanej žiadosti o azyl je teda podstatná tá skutočnosť, či už v minulosti bolo o žiadosti o azyl právoplatne rozhodnuté a či od tohto právoplatného rozhodnutia došlo k podstatnej zmene pomerov, ktorá môže byť jednak v uvádzaných dôvodoch o azyl, resp. sa môže jednať o závažnú zmenu pomerov v krajine pôvodu žiadateľa.

14. Ohľadne predvolaní obvineného (datované ku dňu 17.04.2018), ktoré predložil žalobca v prípade podania svojej druhej žiadosti o udelenie azylu, má správny súd za to, že pre posúdenie preskúmaného rozhodnutia žalovaného sú dôležité samotné tvrdenia žalobcu, ktorý v pohovore počas svojich azylových konaní uvádzal, že do svojho odchodu z H., t.j. 13.02.2018, nemal problémy s políciou, ani inými štátnymi orgánmi. Navyše, pokiaľ ide o samotné predvolania, ide o kópie podaní, pričom žalobca nevysvetlil bez akýchkoľvek pochybností, čoho by sa mali týkať, ako ich nadobudol, pričom na jednom podaní nie je dokonca ani uvedený dátum.

15. Rovnako pri posúdení dôvodnosti jeho obáv o svoj život pri návrate do krajiny pôvodu nie je možné opomenúť tú skutočnosť, že žalobca počas zaistenia v Ú. W. požiadal dňa 25.03.2020 o nahradenie zaistenia a v žiadosti uviedol, že sa chce dobrovoľne vrátiť domov. Daná skutočnosť teda potvrdzuje, že jeho obavy z návratu do krajiny nie sú opodstatnené. Navyše, ako vyplýva z azylových konaní žalobcu, tento o udelenie azylu nepožiadaval bezprostredne po príchode na územie SR, ako to predpokladá § 19

ods. 1 písm. d) ZoA, ale až po tom, čo mu skončila na území SR platnosť víz za účelom návštevy rodiny, dňa 29.03.2018.

16. Preto súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia správnu žalobu podľa § 219 Správneho súdneho poriadku zamietol, majúc zato, že táto vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti nie je dôvodná, keďže vzhľadom na obsah administratívnych spisov žalovaného, týkajúcich sa žiadosti o udelenie azylu žalobcovi, ako aj obsah súdneho spisu a materiálov na ktoré žalobca poukazyval, súd má zato, že nedošlo k naplneniu podmienky v zmysle § 11 ods. 1 písm. f) ZoA, teda k podstatnej zmene skutkového stavu od právoplatného predchádzajúceho rozhodnutia. Navyše, vzhľadom na vydané rozhodnutie o administratívnom vyhostení žalobcu, jeho odchod do K. v októbri 2019 a následné vrátenie v rámci Nariadenia Dublin III, počítačnú ochotu vrátiť sa prostredníctvom asistovaného dobrovoľného návratu do krajiny pôvodu, ktorú si následne rozmyslel, je aj dôvod sa domnievať, že žalobca svoju druhú žiadosť podal výlučne s cieľom odvrátiť bezprostredne hroziaci výkon vyhostenia zo Slovenskej republiky.

17. O trovách konania súd rozhodol podľa § 167 Správneho súdneho poriadku tak, že nepriznal ich náhradu účastníkom konania, nakoľko žalobca nebol v konaní úspešný a žalovanému právo na náhradu trov konania nepatrí.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu je prípustná kasačná sťažnosť, ktorá sa podáva na Krajskom súde v Košiciach v lehote jedného mesiaca od doručenia rozhodnutia krajského súdu.

V kasačnej sťažnosti sa uvedú všeobecné náležitosti podania podľa § 57 Správneho súdneho poriadku to znamená, ktorému správne súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisová značka konania. Ďalej sa v kasačnej sťažnosti musí uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (ďalej len "sťažnostné body") a návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh).

Podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí správne súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Správny súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. K podaniu kolektívneho orgánu musí byť pripojené rozhodnutie, ktorým príslušný kolektívny orgán vyslovil s podaním súhlas.

Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší účastník konania dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, správny súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Kasačnú sťažnosť možno podľa § 440 ods. 1 Správneho súdneho poriadku odôvodniť len tým, že krajský súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že

- a) na rozhodnutie vo veci nebola daná právomoc súdu v správnom súdnictve,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník konania, nemal procesnú subjektivitu,
- c) účastník konania nemal spôsobilosť samostatne konať pred krajským súdom v plnom rozsahu a nekonal za neho zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už skôr právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už skôr začalo konanie,
- e) vo veci rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený krajský súd,
- f) nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- g) rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci,
- h) sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu,
- i) nerešpektoval záväzný právny názor, vyslovený v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti alebo
- j) podanie bolo nezákonne odmietnuté.

Dôvod kasačnej sťažnosti uvedený v § 440 odsek 1 písm. g) až i) Správneho súdneho poriadku sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podania pred krajským súdom.

Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.